

Intensivt ophold gjorde hele forskellen

Ny hofte, kikkertoperationer og brud på ryg og håndled førte til, at 64-årige Sanne Hilliger tidligere på året valgte at sige farvel til kommunalbestyrelsen i Lejre kommune. Et intensivt træningsophold har dog "gjort mirakler", og genvakt Sannes håb om en dag at kunne fortsætte det politiske arbejde.

"Det var ellers lige ved at komme godt i gang og var superspændende", fortæller Sanne Hilliger om sit arbejde i kommunalbestyrelsen i Lejre kommune. Men på grund af osteoporotiske brud i ryg og håndled, kikkertoperationer, en hofteoperation, en frosen skulder samt daglige smerter, valgte Sanne i januar i år at overlade pladsen til en anden.

"Det hele begyndte for alvor en fredag aften for snart 2 år siden", fortæller hun. "Jeg faldt og brækkede ryggen lige over lænden – det rystede mig, at jeg ligefrem brækkede noget, for jeg faldt bare, hvor jeg stod og gik."

Rygbruddet blev dog ikke opdaget, da Sanne kom ind på akutafdelingen på Holbæk Sygehus. Ifølge de røntgenbilleder, der blev taget, var der nemlig ingen tegn på brud. Men smerterne var voldsomme, og mandagen efter konsulterede Sanne sin praktiserende læge, der sørgede for, at Sanne fik taget yderligere et røntgenbillede og blev sendt til DXA-skanning. Her blev det tydeligt, at Sanne havde

knogleskørhed og brud på rygsøjlen, og hun fik ordineret indsprøjtninger med Prolia hvert halve år for at holde sygdommen i ave. Det første røntgenbillede havde ikke været af tilstrækkelig god kvalitet, og grundet travlhed, havde der ikke været nogen, der tog notits af det på sygehuset.

Tidligere elskede Sanne Hilliger at køre på motorcykel og tage "på træf" sammen med sine venner. I dag er motorcyklen skiftet ud med en scooter. Privatfoto

Surrealistisk oplevelse

Et stykke tid før bruddet på rygsøjlen, havde Sanne fået en kikkertoperation i begge knæ.

"Men da jeg blev sat i genoptræning på grund af rygbruddet, gik det ene knæ helt i udu igen som følge af overbelastning", siger hun.

” Det rystede mig, at jeg brækkede noget

Året efter, i juli 2018, faldt Sanne igen. Denne gang gik det ud over hånd-

ledet, der brækkede. Samtidig var hendes ene knæ stadig, efter eget udsagn, "helt af Søren's til", og det krævede derfor en ny kikkertoperation.

"Og for at det ikke skal være løgn, fik jeg også indopereret en ny hofte i efteråret 2018, fordi den gamle simpelthen var slidt op. Men allermest smertefuldt var det, da jeg senere på året fik vredet skulderen på en måde, så den blev frosen. Det var fuldstændig overvældende, at alt dette skulle overgå mig. En meget surrealistisk oplevelse," fortæller hun.

Sanne Hilliger valgte tidligere på året at sige farvel til kommunalbestyrelsen i Lejre kommune. Foto: Klaus Werner Rasmussen, Midtsjællands Folkeblad.

Genoptræning på Montebello

Inden bruddene og operationerne satte ind, havde Sanne altid været meget aktiv og god til at holde sig i gang: "Jeg levede et meget udadvendt liv – jeg gik til bodyflow, til yoga og jeg elskede at køre på motorcykel, hvor jeg også var social med en masse andre," siger hun.

Men efter de mange brud, operationer og smerter, var energien og humøret lavt: "Omkring juletid var jeg helt nede, må jeg indrømme. Det hele var blevet for meget og jeg kunne ikke mere på det tidspunkt."

Heldigvis for Sanne lykkedes det at få en henvisning til et 3 ugers langt ophold på genoptræningscentret Montebello i Spanien.

"Opholdet kunne ikke være kommet på et bedre tidspunkt. Det sted er bare toppen af poppen," beskriver hun. "Lige fra da jeg og de øvrige kursister kom, blev der taget individuelt hånd om os af dygtige trænere. Vi skulle træne 3-5 timer hver dage, og alle var så entusiastiske, søde,

professionelle og smilende – der skete simpelthen små mirakler med os dernede!"

Et af de små mirakler for Sanne var, at hun inden opholdet på Montebello dårligt kunne gå op ad trappen. Men da hun kom hjem igen, gik det fint.

” Det sted er bare toppen af poppen

"Det var simpelthen fantastisk – og noget helt andet end de træningshold et par gange om ugen, jeg tidligere havde gået på. Det intensive ophold på Montebello var det, der gjorde hele forskellen for mig."

Livet skal jo ikke gå i stå

I hverdagen er Sanne meget sammen med venner, børn og sine fem børnebørn. Det sociale engagement har ikke ændret sig efter diagnosen, fortæller Sanne, der får hjælp fra sin familie til at klare de daglige gøremål:

"Både mine børn og svigerbørn er trådt meget til i forbindelse med mine operationer og sygdomme. I sommer kom de fx og ordnede have og klippede hæk. Det er helt nye tider. Tidligere var det mig, der var børnenes Superwoman."

Sanne har måttet indrette sig efter sygdommen og har for eksempel købt en batteridrevet græsslåmaskine, så hun ikke belaster ryggen.

Selvom Sanne har det bedre, end hun har haft længe, mærker hun stadig sin ryg hele tiden. Hun håber på at få det endnu bedre, således, at hun – måske – om 3 år har mod på at stille op til kommunalbestyrelsen igen.

Indtil da vil Sanne tilbringe tid på scooteren, der nu er trådt i stedet for motorcyklen – og med sine hjælpsomme børn og børnebørn og venner i øvrigt. For "nok har tilværelsen taget en voldsom drejning på grund af sygdommen", som hun udtrykker det. "Men livet skal jo ikke gå i stå".